

Vår historia:

Ruth Ramstrand berättar om hur arbetet i Etiopien började

I boken "Guds lilla piga far dit pepparn växer" berättar Ruth Ramstrand om sina missionärsår i Afrika. Efter flera år i Liberia väcktes en kallelse till ett nytt land – Etiopien.

Läs om hur Ruth och Karl Ramstrand började sitt missionsarbete i Etiopien 1959.

Så här skriver Ruth i sin bok

"GUDS LILLA PIGA FAR DIT PEPPARN VÄXER"

Vi fick besök av våra missionärskollegor Gunhild och Elof Höglund. De berättade omr. sin kallelse för en annan upp-gift. Herren kallade dem till Etiopien. Detta intresserade oss. Visst ville vi helst vara i Sverige med familjen, men Höglund ville ha med Kalle till Etiopien någon månad för att planlägga en eventuell yrkesskola och annan missionsverksamhet.

Kalle var tveksam, men följde med honom ut till Etiopien tillsammans med en lantbrukare från Stockholm - Arvid Malmvärn. Han och hans hustru Kerstin hade upplevt att Herren tydligt och starkt kallade dem att sälja sin gård och resa till Etiopien. Där skulle de starta ett jordbruk för leprasjuka.

När Elof, Kalle och Arvid kom hem igen efter undersökningsresan till Etiopien, hade de mycket att berätta, både negativt och positivt. I våra församlingar i Sverige fanns ett starkt motstånd mot att öppna ett nytt missionsarbete i ett afrikanskt land. Svensk pingstmission hade många åtaganden i Liberia, Kongo, Burundi, Rwanda och Tanzania. Det fanns ett starkt tryck att fullfölja dessa åtaganden först. Men vi kände att vår kallelse från Herren måste bli det avgörande, trots mycket motstånd. Inte bara inom våra församlingar fanns tveksamhet till att åter sända ut familjen Ramstrand som nu bestod av åtta personer. Slakten tyckte vi var ansvarslösa mot våra barn att dra iväg till ett nytt missionsland.

Kalle fick erbjudande till andra missionsfält som byggnadsansvarig. Han hade också möjlighet att stanna hemma och bli församlingspastor. Kalle och jag ansåg att Guds kallelse och Hans ledning med våra liv vara det absolut viktigaste.

På flygfältet i Addis Abeba stod kollegorna Malmvärns och välkomnade med en stor bukett rosor. Det var min 40-årsdag i april 1959.

Malmvärns hade kommit till Etiopien två månader tidigare. De hade börjat hjälpa en finsk familj, som hade byggt upp ett barnhem med tillhörande farm fyra mil utanför Addis Abeba. Det var söndag eftermiddag när vi anlände. Vi for direkt ut till farmen. En trevlig etiopisk dam, gift med en svensk ingenjör, ställde upp med sin bil. Vi stuvade in oss och åkte iväg.

Det fanns gott om svenskar i Etiopien då. EFS (Evangeliska fosterlandsstiftelsen) och Bibeltrogna vänner hade många missionärer på plats. Svenska regeringen var mycket välvilligt inställd till landet och stödde med

militär personal som hjälpte till att bygga upp flygvapnet.

Malmvärns hade inbjudit oss att bo hos dem, trots att det var sa trångt. Kerstin skrattade åt min förvånade blick: Du är i Etiopien nu, kära Ruth. Nu får du glömma Sverige.

Kalle hade gått över höga berg och djupa dalar. Ridit kamel och mula och fått vara med om mycket äventyr. Han hade gjort resan tillsammans med en svensk ingenjör, Lars Knabe. Kalle var väldigt imponerad av Kejsare Haile Selassies land. Vilka möjligheter for mission! Han tyckte att hela landet lag öppet för oss.

Jag berättade entusiastiskt om vad jag hört om Awassa och vad vår före detta husvärd hade berättat. Det skulle vara en idealisk plats för var yrkesskola och mission. Men det blev kalla handen från min käre man!

– Awassa, aldrig i livet, sa han. Där har vi norska missionen helt nära och amerikanska. Sudan Interior Mission har ett stort sjukhus 5-6 mil därifrån och kyrka. Nej, vännen min, Awassa får du glömma! Jag säger som Paulus; till trakterna bortom som ej nåtts med evangelium, dit måste vi gå!

Jag kan än känna hur besviken jag blev. Jag som hade levt mig in i Awassa, den nya staden - turistplatsen vid sjön med Medelhavsklimatet. Här skulle bli ett nytt centra med mycket folk som skulle strömma till och därmed möjligheter till stor och fruktbar verksamhet! Jag såg hur den bubblan jag blåst upp sprack!

Kalle fortsatte sina ansträngningar och kontaktade myndigheterna om staden Masslo som låg i den sydöstra delen av landet. Det var hans drömplats för mission. Inga andra missionärer på många mils avstånd.

Jag hade nu fullt upp, men hur hade Kalle det med Masslo, och yrkesskolan som vi kommit ut för att starta? Höglunds hade flyttat till Jimma och kommit igång där. Malmvärns hade stora planer på och hade fått tillstånd att starta en farm för de leprasjuka som fans på det stora sjukhuset i Addis. Men för Kalle var det stängt. Det var väldigt pressande för honom.

En dag när han tungt gick i alla trapporna till de olika departementen var han färdig att ge upp. Han stannade och pustade ut. Addis Abeba ligger på 2 300 meter över havet och luften är tunn. Men trots att höjden gjorde honom trött, var den andliga kampen han upplevde värre. Den höll på att knäcka honom! Då talade Herren till hans hjärta och frågade: Är missionen i Etiopien ditt eget verk, eller är det mitt? Kalle svarade att missionen och uppdraget var Herrens. Därmed föll en tung börda av honom mentalt. Han stod där i trappan och tackade Gud. Han kände en underbar befrielse. Han gick Herrens ärende. Han var Guds ringa tjänare. Glad och lättad av upplevelsen, kom han hem.

Ytterligare en person tyckte att Awassa skulle bli en bra plats for yrkesskolan. Motvilligt började nu Kalle undersöka den möjligheten, att starta en yrkes- och bibelskola där. Det underliga var att det då blev fart på hela tillståndsgivningen. Bibelordet: När Gud öppnar, kan ingen stänga, och när Gud stänger kan ingen öppna, kom starkt övertygande till Kalle. Detta skedde nu konkret. Inga höga herrar eller fina kontakter behövdes.

Vi lämnade alltså Addis Abeba en bit in på nyåret 1960. Vi stuvade in oss i VW-bussen, som var packad till bristningsgränsen. Så bar det iväg under segersång till Awassa. Den cirka 30 mil långa resan gick smidigt. Precis när vi körde in på missionens område fick vi se en praktfull regnbåge. Det såg faktiskt ut som om Herren hade satt den där för vår skull. Magnus utbrast: Titta, titta på löftesbågn i skyn. Vi brast alla ut i lovsång och tacksägelse till Gud. Det här började bra! Jesus hade ju lovat att vara med oss ALLA dagar. Vi packade upp våra prylar och flyttat in i det skjut Kalle byggt. I en del av byggnaden bodde vi, i en annan eleverna. Vi hade gemensamt kök och förråd. Familjen Wedins bodde i VW-bussen ett par nätter, men hyrde sedan ett enklare hus i byn. Tyvärr var det genompyrt av vägglöss. Vi beundrade Wedins för att de aldrig klagade. Till Awassa strömmade folk. Det var fart på uppbyggnadsarbetet av den nya staden. När vi kom dit fanns endast en liten affär. De hade inte mycket mer än tandstickor, snus och cigarrer, socker och salt, och lite tyger. Marknad en gång i veckan då man kunde köpa lite grönsaker. Våra affärer fick vi göra i Shashamane, två mil från Awassa. Där fick vi också hämta vår post. Flera hotell var under uppbyggnad i Awassa. Tyskar och italienare stod för den verksamheten. Jugoslaver bidrog med storsatsning av jordbruket på Awassaslätten. Tyvärr högg de ned den lilla skog som fanns, något Kejsaren inte tyckte om! Han påpekade det oförståndiga i att skövla skogen. Visst hade han rätt. Awassaområdet visade sig senare vara mycket bördig. Lagom varmt,

ett mycket behagligt klimat.

Bort mot bergen ligger Wondo eller Wondo Gennet, som betyder paradiset, men en helt enorm växtlighet. Där fanns också flera heta källor som bidrog till en naturlig swimmingpool omgiven av tropisk grönska. Den norska lutherska kyrkan hade anlagt en jordbruksskola där. Maken till tomater som vi kunde köpa där, hade vi aldrig förut sett! På denna plats fick vi senare bygga en sjukvårds klinik, där kollegan Britt Bergfeldt började arbetet och där många av våra sjuksköterskor och barnmorskor utfört ett gediget och välsignat sjukvårdsarbete i många år. Ett stort evangeliskt arbete startade, med tusentals etiopier i de många församlingar som bildades runt omkring var ett annat glädjeämne.

Vill du beställa Ruth Ramstrands bok "Guds lilla piga far dit pepparn växer" och få den hemskickad till dig? Ruth har skänkt några ex av sin bok (det finns sex ex kvar) och vill att de pengar som kommer in ska gå till underhåll av församlingsplanterare i Etiopien.

Kontakta enarolsson@tele2.se om du är intresserad.

Priset bestämmer du själv, men minst 200 kr inklusive frakt.